

המדריך לילדים מאושרים

מוגש ע"י מכון נעלה

נפתח בשאלה: מה עושה את הבן אדם מאושר?

רכב? כסף? אולי בריאות? חוויות? עבודה טובה?

למה בעולם המערבי שחי עם כל כך הרבה שכלולים
והנאות ובשפע אדיר יחסית למדינות הפרימיטיביות
סובלים בו כל כך מדיכאונות הרבה יותר מהעולם הלא
חי בטוב?

למה לא נדיר לפגוש עשיר מופלג שמלא עצב ואינו
מאושר?

**תשובה: אושר ושמחה לא מגיע מנוחות גשמית
אלא ממאמץ אתגר וסיפוק מעמל.**

ולכן ככל שאנשים צריכים יותר להתאמץ כדי לשרוד
את חיי היום יום כך הם מאושרים יותר, יש להם
בחיים הרבה עמל וסיפוק וככל שאנשים יותר פטורים
ממאמץ כך הם יותר עצובים!

בנוגע לילדים:

צריך לדעת שאין דרך לגדל ילדים מאושרים!
כי הלחץ שהילדים שלנו יהיו מאושרים, מנהל אותנו
לתת להם כל טוב ולדאוג להם להכל... העיקר שיהיו
מאושרים!

הבעיה היא שאושר לא מגיע ממילוי כל
המשאלות.

אושר הרי מגיע ממאמץ, מהתמודדות, מריצה
קדימה, מסיפוק,

ולכן ילד שהורגל לקבל על מגש של כסף את כל מה
שרק עולה בדעתו, הסיכויים שלו להיות מאושר
מתרחקים.

הרבה פעמים עולה לנו בראש אדם מסכן עם הרבה
צרות שלמרות הכל הוא שמח ומרוצה וצהלתו בפניו
כשמדברים איתו שוכחים. שמדובר באדם אם צרות
כאלו.

מצד שני רבים מאיתנו מכירים באופן אישי עשירים

גדולים שלא חסר להם כלום ובכל זאת כשמדברים
איתם, ההרגשה היא שמדברים עם אומלל.

**יש כלל שאדם שמח במשהו רק כשהוא מרגיש קודם
שהיה לו צורך שעכשיו סופק לו,**

אבל אם הוא יקבל משהו שלא הרגיש צורך לזה, הוא
לא יהנה מזה.

ילד שהוריו עסוקים כל הזמן למלאות את כל משאלותיו
עוד לפני שהילד הספיק להרגיש שהם חסרים לו - בבחינת
טרם יקראו ואני יענה, פשוט לא יצליח להנות מהדברים.

בנוסף הילד בחושיו המחודדים מנסה כל הזמן למצוא

את הטכניקה המומלצת לסחוט את אבא,

ובמקרה שהאבא רגיש וכל הזמן רוצה לשמוע מהילד שהוא מרוצה ושהילד חס ושלום לא עצוב, כי האבא גם נזהר כל הזמן לא להגיע למצב שבנו ישנא אותו חס ושלום.

במקרה כזה מיד כשהילד רוצה משהו הוא כבר יודע איפה ללחוץ.. הוא כבר מצא את הטכניקה... מיד הוא עוטה על פניו ארשת של עצבות, והאבא הטוב מזדרז למלא את בקשתו - כי האבא הרי רוצה שהוא יגדל מאושר...

לפחות עם הילד היה מכיר בזה שאת העצבות הוא

משחק לצורך סחיטה עוד היה טוב,

הבעיה היא שהילד עושה את כל זה בטבעיות על ידי האינטואיציה שלו מבלי להתעמק יותר מידי, ולא מבחין שהוא עצוב בעיקר לצורך ההצגה.

התוצאה היא: שהוא מתרגל להסתובב בהרגשת מסכנות.

כי לא קנו לו בטיול ארטיק של חמש עשרה שקל רק של עשר שקל. אוף... זה לא שווה כלום!
(ולמה למוישי כן קנו)

תכל'ס אז מה עושים?

כשהילד מבקש משהו - לא כל כך משנה באיזה סדר גודל, מממתק עד טיסה בשמי הארץ, גם אם הוא מבקש משהו שאנחנו מאוד משתוקקים לתת לו את זה,

אבל בגלל שהוא כבר ביקש, אם אנחנו ניעתר לבקשתו, ההרגשה שלו תהיה שאנחנו נכנענו לדרישתו והאושר שלו עלול להיפגע,

במקום שירגיש שהוא קיבל, הוא עלול להרגיש שהוא הצליח לסחוט.
אבל גם לא מומלץ לא להסכים לשום בקשה של

הילד, כי אנו כן רוצים לעשות לפחות חלק מבקשותיו של הילד,

וחוץ מזה הרי המטרה שלנו זה לא שהילד לא יקבל כלום אלא שהוא ישמח מההענקה שלנו,

ולכן בזמן הזה של הבקשה פשוט נמתין מעט ולא נענה מיד - גם אם כוונתנו לענות כן, אלא נמתין שניה ואז נענה את התשובה.

מטרת ההמתנה היא:
כי השניה הזאת שחיכינו, מזכירה לילד שבעצם היינו יכולים גם להגיד לא ורק בחרנו להגיד כן, עכשיו הילד ישמח הרבה יותר כי הוא נזכר שהיה בעצם גם

אפשרות שהאבא לא היה נותן לו את מבוקשו.

הפתגם אומר: מעולם לא אמר כן מי שלא יכול להגיד לא.

ברגע שהילד לא מקבל את התשובה באופן מיידית הוא נזכר שבעצם האבא יכול גם להגיד לא ואז כשהוא אומר כן הילד מרגיש ומעריך את האהבה ואת ה'כן'.

מה אתם אומרים על המדריך? לתגובות [לחץ כאן <<](#)
להרשמה לקבלת "תובנות מעניינות" ממכון נעלה [לחץ כאן <<](#)
לקריאת מאמרים מתוך הספר חדר מלמדים [לחץ כאן <<](#)
יש לך שאלה חינוכית שתרצה שנעסוק בה? [לחץ כאן <<](#)